

BIULETYN TYGODNIOWY CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

16 – 22 października 2012 r.

43/190

Wiadomość tygodnia

Wizyta u polskich misjonarzy

W tych dniach, przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji, bp Jerzy Mazur SVD i o. Kazimierz Szymczycha SVD, Sekretarz tej Komisji, odwiedzili polskich misjonarzy i misjonarki w Ghanie, w Togo i na Wybrzeżu Kości Słoniowej. Z okazji rozpoczynającego się 21 października Tygodnia Misyjnego, misjonarze wyrażają szczerą wdzięczność za każdą pamięć modlitewną i za ofiarowane w ich intencjach cierpienia. To był prawdziwy maraton, ponieważ podczas dwunastu dni przemierzaliśmy prawie 3 tysiące kilometrów po afrykańskich drogach i bezdrożach – podkreślił o. Szymczycha.

W czasie podróży rozpoczętej w stolicy Ghany Akrze, poprzez kolejne diecezje tego kraju: Koforidoua, Tamale i Yendi przedstawiciele Episkopatu dotarli do Togo. Tutaj rozpoczynając od diecezji Kara na północy, przemierzali ten kraj

jadąc na południe, zatrzymywali się w diecezji Sokode i Lome, kończąc na południowym zachodzie w Kpalime. Następnie, drogą lądową powrócili do Ghany, aby z Akry już samolotem dolecieć do Wybrzeża Kości Słoniowej i spotkać naszych misjonarzy i misjonarki w Abidżanie i Yamoussoukro. Podczas tych dni delegacji KEP spotkali się z pięcioma biskupami misyjnymi i blisko osiemdziesięcioma polskimi misjonarzami. Wśród nich byli księża, osoby życia konsekrowanego i misjonarki świeckie. Każdego dnia bp Jerzy Mazur przewodniczył liturgiom we wspólnotach lub parafiach. W homiliach podkreślał rolę misjonarzy i misjonek w ewangelizacji tych terenów Afryki, prosząc mieszkańców Czarnego Łądu o nieustanną modlitwę za wszystkich, którzy krzewią tu Ewangelię. Przeżywając w Afryce inaugurację Roku Wiary, bp Mazur wzywał do radosnego przeżywania wiary i do dziele-

nia się nią z entuzjazmem. Misjonarzom i misjonarkom gratulował misyjnego powołania.

Jak relacjonuje o. Szymczycha, polscy misjonarze i misjonarki podkreślali, że ich praca możliwa jest dzięki pomocy Polaków i Polek z ojczyzny i poza jej granicami. Wielu mówiło, że wszystko co tutaj mogli zrealizować, stało się dzięki darom serca ich rodaków. Misjonarze chwalili się pojazdami samochodowymi, motocyklami i rowerami otrzymanymi dzięki działalności MIVA Polska. Usłyszeliśmy słowa wdzięczności za wiadomości listowne i elektroniczne. Misjonarze i misjonarki dzieląc się radościami i smutkami ich powołania misyjnego, zachęcają młodych ludzi do wspaniałej przygody misyjnej – zaznacza sekretarz Komisji Episkopatu ds. Misji. KAI

Statystyka misjonarzy z podziałem na kontynenty na dzień 2011-01-01

Kontynent	razem	FD	Świecka Osoba	Zakonna Siostra	Zakonnik
Afryka	921	87	21	378	435
Ameryka Płd. i Środkowa	828	150	13	166	499
Ameryka Pn	15	4	0	0	11
Azja i Azja Mniejsza	303	38	8	116	141
Europa	12	0	3	6	3
Oceania	70	13	2	6	49
Status - liczba wszystkich	2149	292	47	672	1138

Kapituła generalna salwatorianów w Krakowie wybrała nowego generała

Mocne słońce, jakie dzisiaj świeciło w Krakowie wpadało przez witraże na salę obrad, oświetlając twarz Chrystusa Zbawiciela, kiedy przed południem przygotowaliśmy się do wyboru Przełożonego Generalnego. Sesję rozpoczęliśmy modlitwą z elementami przekazania sobie nawzajem światła. Kolejny sondaż oraz dialog na plenum pozwolił na podjęcie decyzji, aby po południu dokonać wyboru Przełożonego Generalnego.

Wybór ten został poprzedzony Mszą św., której przewodniczył ks. Karl Hoffman były Przełożony Generalny. Swoją homilię zakończył słowami: „Nasz międzynarodowy projekt salwatoriński będzie osiągać swój cel z coraz większą wiarygodnością, jeśli nie przestaniemy przyswajać sobie pewnego pouczenia, którego udziela nam Bóg, które dobrze znamy i które przekazuje nam również odczytany dzisiaj fragment z Ewangelii Janowej: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem”.

Zaraz po Mszy św. odśpiewaliśmy hymn „Veni Creator” i po odczytaniu odpowiednich paragrafów z naszych Konstytucji mówiących o wyborze Przełożonego Generalnego przystąpiliśmy do głosowania. W pierwszym głosowaniu wymagana liczba głosów otrzymał ks. Milton Zonta z Brazylii i potwierdził przyjęcie wyboru. Uczestnicy wybór nowego Przełożonego Generalnego nagrodzili długimi oklaskami oraz gratulacjami, które każdy indywidualnie mu złożył.

Ks. Milton Zonta jest 11 Przełożonym Generalnym. Urodził się 1960 roku w Videira, SC (Brazylia). Wstąpił do salwatorianów w 1979 roku. Pierwsze śluby złożył w 1980 roku, zaś śluby wieczyste w 1986 roku. Świecenia kapłańskie przyjął 17.01.1987 r. Od 2006 roku był członkiem zarządu generalnego w Rzymie jako konsultor do spraw formacji.

Ks. Milton Zonta zastąpi ks. Andrzeja Urbańskiego SDS, który pełnił posługę

przełożonego generalnego przez dwie ostatnie kadencje (1999-2012), a wcześniej przez jedną kadencję był wikariuszem generalnym i sekretarzem ds. misji (1993-1999).

Obrađująca równolegle w Rzymie XX Kapituła Generalna Kongregacji Sióstr Boskiego Zbawiciela, w dniu 18 października 2012 r., dokonała wyboru nowej przełożonej generalnej. Została nią pochodząca z Austrii s. Edith Bramberger SDS. Nowa przełożona zgromadzenia salwatorianek od 2002 roku pełniła w zarządzie zgromadzenia funkcję wikarii generalnej. Obecna przełożona generalna, s. Therezinha Joana Rasera SDS, rodem z Brazylii, sprawowała tę funkcję przez ostatnie dziesięć lat. Za: www.sds.pl

Inauguracja roku akademickiego na Kolbianum

19 października śpiewem Gaude Mater Polonia studenci Instytutu Maryjno-Kolbiańskiego „Kolbianum” w Niepokalanowie zainaugurowali Nowy Rok Akademicki 2012/13. Instytut jest placówką naukowo-badawczą, działającą w ramach Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Powstał on w 2009 r. natomiast zajęcia dydaktyczne odbywają się od 2010. To już trzeci rok akademicki w tej Uczelni. W tym roku studia rozpoczęło 58 studentów, w tym 26 nowych. Zajęcia dydaktyczne odbywają się w Niepokalanowie w systemie niestacjonarnym. Są to trzy tygodniowe zjazdy wykładowe po 56 godzin w ciągu tygodnia oraz tygodniowa sesja egzaminacyjna. Są prowadzone dwa rodzaje studiów: doktoranckie z teologii ze specjalności „mariologia” oraz podyplomowe z mariologii. o. Jacek Staszewski OFMConv

„Apel Pamięci” Błogosławionej Piątki Poznańskiej

„Apel Pamięci bł. Piątki Poznańskiej” był zwieńczeniem tegorocznych obchodów 70-lecia męczeńskiej śmierci tych pięciu młodych wychowanków salezjańskich. Odbył się on 21 października w ich rodzinnym mieście Poznaniu.

24 sierpnia br. przypadła 70 rocznica męczeńskiej śmierci błogosławionych Czesława Józwiaka, Edwarda Kaźmierskiego, Franciszka Kęsego, Edwarda Klinika i Jarogniewa Wojciechowskiego. Byli wychowankami oratorium salezjańskiego na ul. Wronieckiej w Poznaniu. W 1999 r. zostali oni ogłoszeni błogosławionymi przez Jana Pawła II.

Uroczystości upamiętniające tę rocznicę rozpoczęły się w czerwcu w Poznaniu. W sierpniu odbywały się w Dreźnie, gdzie

błogosławieni zostali zgilotynowani przez Niemców. Zakończyły się natomiast 21 października ponownie w Poznaniu. Zostały one wkomponowane w akcję „Zapał znicz pamięci” organizowaną corocznie przez Instytut Pamięci Narodowej.

W programie uroczystości ku czci „Poznańskiej Piątki” była msza św. w kościele pw. Wspomożycielki Wiernych przy ul. Wronieckiej, gdzie przed wojną działało salezjańskie oratorium. Po mszy odbyła się prezentacja najnowszej książki o oratoriach wydanej nakładem IPN i Salezjańskiego Stowarzyszenia Wychowania Młodzieży.

Następnie kibice Lecha przemaszzerowali spod stadionu miejskiego do Fortu VII, gdzie odbył się „Apel Pamięci bł. Poznańskiej Piątki” współorganizowany przez wiele środowisk patriotycznych.

Za: www.salezjanie.pl

Klasztor benedyktynów w Biskupowie uzyskał niezależność

W pierwszych dniach października zakończyła się w Asyżu Kapituła Generalna Benedyktyńskiej Kongregacji Zwiastowania, do której należą wszystkie klasztory w Polsce. Podczas jej obrad klasztor benedyktynów w Biskupowie uzyskał rangę przeoratu konwentualnego, stając się tym samym jednostką niezależną od macierzystego opactwa w Tyńcu.

Uzyskanie niezależności jest pięknym podsumowaniem niedawno zakończonych Roku Jubileuszowego.

Podobny status prawny uzyskała inna z fundacji tyńceckich: klasztor Przemienia Pańskiego w Samporze na Słowacji. Ponadto w poczet członków Kongregacji przyjęto opactwo Dormitio w Jerozolimie (dotychczas nieskonfederowane) oraz afiliowano włoski klasztor w Terminillo.

Przypomnijmy, że belgijska Kongregacja Zwiastowania liczy ponad 30 klasztorów Europy, Afryki, Azji oraz obu Ameryk. Na jej czele stoi Opat Prezes, którym jest, wybrany ponownie podczas Kapituły w Asyżu na św. 3. Kadencję, o. Ansgar Schmidt OSB z opactwa w Trewirze.

Delegatem wspólnoty na obrady Kapituły był przeor o. Sławomir. Kolejne zebranie członków Kongregacji zaplanowano za 2 lata. Odbędzie się ono w podległym opactwu Dormitio klasztorze w Tabgha nad Jeziorem Genezaret w Ziemi Świętej. Za: www.benedyktyni.org

V Zgromadzenie Narodowe „Rycerstwa Niepokalanej”

Dnia 20 i 21 października w Niepokalanowie miało miejsce V Zgromadzenie Narodowe sprawozdawczo-wyborcze Stowarzyszenia „Rycerstwo Niepokalanej”. Celem tego spotkania było wybranie nowych władz Stowarzyszenia. Dzień wcześniej, wieczorem tj. 19 października Zarząd IV kadencji spotkał się na spotkaniu podsumowującym. Wyrażono wdzięczność za współpracę, która trwała przez cały czas trwania kadencji – czyli cztery lata. Podkreślano wszystkie działania, a przede wszystkim te, które były związane z „Rokiem Kolbiańskim”, w 70. rocznicą męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana Marii Kolbego w hitlerowskim obozie zagłady w Auschwitz.

20 października Prezes Narodowy M.I. o. Ryszard Żuber, przedstawił sprawozdanie z czteroletniej działalności Zarządu. Następnie swoje wystąpienie miała s. Raffaella Aguzzoni – Prezes Międzynarodowy Stowarzyszenia „Rycerstwo Niepokalanej”, w którym zwróciła uwagę na to, że „Celebruje to Zgromadzenie w bardzo znamienym momencie eklesjalnym: otwarcie Roku Wiary, któremu nadają również specyficznego charakteru trwający już Synod Biskupów na temat Nowej Ewangelizacji. 50- ta rocznica Soboru Vat II oraz 30-ta rocznica kanonizacji św. Maksymiliana Marii Kolbego”. Po czym wyjaśniła bliżej wszystkim zgromadzonym co miała na myśli mówiąc o tym. „Te zatem wydarzenia stawiają nam szereg pytań i prowadzą nas do refleksji nad naszą obecnością w M.I., w świecie i w Kościele. W szczególności powinniśmy zastanowić się nad tym, jaki kolejny krok mamy uczynić w celu coraz większej żywotności M.I w Polsce, w którym Kościół podkreśla potrzebę *nowej ewangelizacji*? Siostra Rafaella zachęcała uczestników spotkania, aby Rycerstwo Niepokalanej miało wymiar bardziej dynamiczny.

Po sprawozdaniach dokonano wyboru nowego Zarządu Stowarzyszenia „Rycer-

stwo Niepokalanej”. Nowym Prezesem został wybrany o. Stanisław Maria Piętko OFMConv. Zastępcą Prezesa został o. Janusz Szypulski OFMConv (z Ostródy) – jest to jego druga kadencja. Obowiązki Sekretarza Narodowego powierzono Dorocie Koszałka (z Teresina). W sumie zarząd krajowy liczy 11 osób.

Eucharystia sprawowana w Sanktuarium św. Maksymiliana Marii Kolbego pod przewodnictwem prowincjała o. Wiesława Pyzio OFMConv, była uwieńczeniem całego pracowitego dnia. W zakończeniu homilii kaznodzieja wyraził życzenie „Niech św. Maksymilian dla wszystkich członków Rycerstwa będzie źródłem i natchnieniem, jak również tym, który wyprasza wszelkie łaski i wszelkie błogosławieństwo, by każdy który należy do Rycerstwa mógł kiedyś razem z tym Rycerzem spotkać się w pełni chwały przed Jezusem Chrystusem i Matką Najświętszą”.

Wieczorem odbyło się pierwsze posiedzenie nowego zarządu Stowarzyszenia V kadencji. Przewodniczył temu zebraniu o. Stanisław Maria Piętko, który omówił najbardziej pilne sprawy Stowarzyszenia. Dzień zakończono nabożeństwem w Sanktuarium św. Maksymiliana, odmawiając różaniec i Apel Maryjny. o. Jacek Staszewski OFMConv

Symposium liturgiczne u salezjanów w Łądzie

Z Seminarium w Łądzie nad Wartą bardzo ściśle związane są Łądzkie Sympozja Liturgiczne, których inicjatorem był śp. ks. prof. dr hab. Adam Durak SDB. XXVI edycja tego spotkania liturgistów z całej Polski miała miejsce w naszych murach 19 października. Tematem przewodnim było hasło: „Celebracja chrztu świętego, a współczesne wyzwania”.

Szczególnym gościem tegorocznego sympozjum był ks. bp dr Stefan Cichy – członek Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów przy Konferencji Episkopatu Polski. Podczas popołudniowej sesji wygłosił referat obrazujący prace nad redakcją i tłumaczeniem nowych ksiąg liturgicznych. W gronie prelegentów znaleźli się także ks. dr Szymon Stulkowski z Uniwersytetu Adama Mickiewicza, s. dr hab. Adelajda Sielepin CHR z Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II oraz profesowie Uniwersytetu Opolskiego: ks. dr hab. Helmut Sobeczko i ks. dr hab. Erwin Mateja.

W trakcie wystąpień poruszano istotne zagadnienia dotyczące zarówno teologii sakramentu chrztu, jego symboliki, jak i kwestii katechezy przedchrzcielnej. Podczas trwania sesji był przewidziany czas na pytania do prelegentów oraz dyskusję nad wygłoszonymi referatami. Organizator XXVI Łądzkiego Symposium Liturgicznego ks. dr Radosław Błaszczak SDB podsumowując spotkanie określił chrzest, jako

moment otwarcia się człowieka na przyjęcie innych sakramentów.

Centralnym momentem dnia była uroczysta Eucharystia w intencji śp. ks. prof. Adama Duraka SDB, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. bp Stefan Cichy.

Dla nas uczestnictwo w sympozjum było okazją do przeżycia innych niż zwykle wykładów z liturgiki i poszerzenia swoich zainteresowań w tym względzie. Mieliśmy także okazję, by w kularach zadać księdzu biskupowi szereg nurtujących nas pytań z zakresu liturgiki. Jesteśmy przekonani, że każdy uczestnik tegorocznego Symposium Liturgicznego wyjechał ubogacony. Za: www.salezjanie.pl

Święto Prowincji Matki Bożej Anielskiej

W sobotę 6 października 2012 r w Wyższym Seminarium Duchownym pw. św. Bonawentury w Krakowie – Bronowicach, po raz pierwszy obchodziliśmy wspólnie Święto Prowincji. Zgromadziło ono braci z wielu klasztorów. Nie zabrakło tych, którzy są w trakcie formacji, a więc kleryków z naszego Seminarium oraz nowicjuszy, którzy przybyli z Zakliczyna z ich magistrem o. Grzegorzem Chomiukiem.

Święto naszej Prowincji rozpoczęło się o godz. 9.00 spotkaniem braterskim przy kawie, podczas którego zaprezentowano pokaz multimedialny „Prezentacja Prowincji Matki Bożej Anielskiej”. Film ten przygotował Wikariusz Prowincji o. Stanisław Mazgaj z okazji spotkania Definitorium Generalnego z Ministrami Prowincjalnymi Konferencji Północnośląskiej, które odbyło się w Kalwarii Zebrzydowskiej w dniach 23 – 26 września br.

O godz. 10.00 rozpoczął się główny punkt Święta Prowincji – Eucharystia, podczas której dziękowano Bogu za dar Braci Jubilatów (Braci obchodzących w tym roku: 25 lat święceń prezbiteratu, a także 25, 50 i 60 lat profesji wieczystej oraz 25, 50 i 60 lat profesji czasowej) oraz odnowiono przyrzeczenia kapłańskie i śluby zakonne. Koncelebrowanej Mszy św. przewodniczył i wygłosił homilię Minister Prowincjalny o. Rufin Maryjka.

Po kazaniu Bracia Jubilaci odnowili śluby zakonne, akt odnowienia w imieniu wszystkich odczytał o. Remigiusz Balcerak. W imieniu Braci obchodzących tym roku rocznicę święceń kapłańskich, przy-

rzeczenia kapłańskie odnowił o. Jacek Koman.

Po Mszy św. w auli seminarium odbyła się konferencja, podczas której Minister Prowincjalny wręczył listy gratulacyjne od papieża Benedykta XVI i Ministra Generalnego Zakonu Braci Mniejszych o. José Rodriguez Carballo OFM oraz pamiątkowe książki „Błogosławiony Jan XXIII, papież, wierny naśladowca św. Franciszka z Asyżu” Jubilatami obchodzącym w tym roku: 60-lecie profesji . (...)

Radośnie spędzony czas i gościnność miejscowej wspólnoty są dobrym świadectwem, że należy dbać o tradycję i dziękować Panu Bogu za to, co mamy; za wszystko, co od Bożej Opatrzności otrzymujemy. Więcej na: www.ofm.krakow.pl

Spotkanie franciszkańskich wychowawców z Europy Wschodniej

W dniach 15-17 października w Harnęczach trwa spotkanie formatorów CEO. W spotkaniu oprócz formatorów uczestniczą: asystent generalny o. Jacek Ciupiński, o. Wiesław Pyzio – przewodniczący CEO, o. Jarosław Zachariasz prowincjał krakowski oraz asystenci do spraw powołań.

Po przedstawieniu aktualnego stanu formacji na wszystkich jej etapach wysłuchaliśmy relacji ks. dra Wojciecha Krawczyka na temat łączenia seminariów salezjańskich. Prelegent przedstawił również problemy współczesnej młodzieży. W dalszej części spotkania ks. Piotr Szyrszeń SDS ukazał rolę modlitwy Słowem Bożym w formacji duchowej. Ostatnim punktem programu będzie dyskusja i przygotowanie wniosków dotyczących formacji, które zostaną przekazane do konferencji CEO.

Podczas spotkania został przedstawiony nowy sekretarz do spraw formacji CEO – rektor WSD w Łodzi-Lagiewnikach o. Piotr Matuszak. o. Robert Twardokus OFMConv

Święto Inspektorii krakowskiej salezjanów

Tradycyjnie w uroczystość św. Jana Kaniego inspektoriat krakowski obchodził na Łosiówce swoje święto. Celebrowany 20

października Dzień Wspólnoty Inspektorii pw. św. Jacka zgromadził salezjanów z całej prowincji, ich rodziców, a także liczne grono młodzieży.

Głównym punktem programu była uroczysta Eucharystia. Ponadto uczniowie z nowohuckiego Zespołu Szkół Salezjańskich zaprezentowali montaż słowno-muzyczny pt. „Źródło”.

Następnie przełożony inspektorii, ks. Dariusz Bartocha wręczył trzydziestu trzem osobom stypendia. Na koniec zostały przedstawione ukraińskie placówki, które od niedawna stanowią część inspektorii krakowskiej. Dzień Wspólnoty był również okazją do uczczenia solenizantów – ks. Jana Wilkołka i ks. Witalisa Krzywickiego.

Więcej na: www.salezjanie.pl

Refleksja tygodnia

EWANGELIZUJEMY WSZYSCY

Głos p. Ewy Kusz podczas obrad Synodu Biskupów w Rzymie

Powołanie członków instytutów świeckich wskazuje na świat z tym wszystkim, co jest jego bogactwem, jego trudem, jego dramatem czy też jego zranieniem. Naszym zadaniem jako świeckich konsekrowanych nie jest jakaś wyróżniająca nas działalność. Istotą naszego powołania polega na szukaniu Boga we wszystkich wydarzeniach dnia, w każdym spotkaniu z drugim człowiekiem.

Chodzi po prostu o to, by żyć Ewangelią w codzienności. Z własnego doświadczenia wiem, że niejednokrotnie łatwiej by było głosić Ewangelię niż nią żyć. W mojej pracy spotykam ludzi zranionych, którzy pragną miłości, obrażonych na Pana Boga albo wobec Niego obojętnych. Są to jednak ludzie, którzy tęsknią za doskonałością, za miłością i harmonią, i rzadko szukają tego w Kościele, gdzie czasem doświadczyli zranienia. To, co jako członkowie instytutów świeckich możemy zrobić dla nich, to prosta obecność, otwartość na spotkanie i gotowość do przyjęcia im z pomocą. Do tego jest potrzebna zarówno zawodowa kompetencja i osobista wiarygodność jak i cicha modlitwa i własne przyłączenie do osoby Jezusa Chrystusa.

Chodzi o to, co niedawno Ojciec Święty w swoim przesłaniu do instytutów świeckich z 18. lipca br. nazwał „obejmowaniem z miłością zranień świata i Kościoła”. Z czasem taka postawa wnosi nadzieję w życie człowieka. Kielkuje nadzieją, bo się okazało, że spotkanie z drugim – najpierw z drugim człowiekiem, z Ty – jest możliwe. Wraz z doświadczeniem bezwarunkowego przyjęcia przez drugiego człowieka rodzi się również otwartość na Dobrą Nowinę, na Jezusa Chrystusa, na Miłość, którą jest sam Bóg.

Instrumentum Laboris w n. 142 mówi o „niedostatku pierwszego głoszenia w codziennym życiu”. Doświadczenie wielu z nas pokazuje, że to właśnie prosta obecność i dyskretne towarzyszenie są istotnym warunkiem odkrycia „pełnego człowieczeństwa” w osobie Jezusa Chrystusa i spotkania z Nim. Nasze doświadczenie potwierdza, że ten czynnik ludzki stanowi naturalny punkt wspierający otwarcie na wiarę (por. *Instrumentum Laboris*, 54). To tutaj, w codzienności życia wydarza się pierwsza ewangelizacja. Dokonuje się ona bez wielu słów przez przejrzyste świadectwo życia według Ewangelii. Fundamentem tej pierwszej ewangelizacji jest spotkanie chrześcijanina żyjącego w świecie z Jezusem i z drugim człowiekiem, który jest „poza” i szuka sensu, szuka miłości i bliskości. Nowa ewangelizacja nie jest więc w pierwszym rzędzie specjalnym programem działań. Jest ona zaproszeniem i podprowadzeniem do spotkania z Chrystusem. Nowa ewangelizacja zakłada, że pierwszymi ewangelizowanymi będziemy my sami – my jako Kościół.

Za: www.kusz.blog.deon.pl

Siedmiorgo nowych Świętych. Kanonizacja w Watykanie

Na Placu św. Piotra Papież dokonał kanonizacji siedmiorga błogosławionych z różnych krajów i kontynentów. Następnie przewodniczył Mszy, w której obok przybyłych stamtąd pielgrzymów wzięli udział uczestnicy Synodu Biskupów o nowej ewangelizacji. W homilii Benedykt XVI nawiązał do ich obecności i do dzisiejszego Dnia Misji.

„Szczęśliwie się składa, że to zgromadzenie synodalne zbiega się ze Światowym Dniem Misyjnym, a wysłuchane przez nas Słowo Boże, jak się okazuje, rzuca światło na oba te wydarzenia – mówił Papież. – Ukazuje ono styl ewangelizatora, wezwanego, by dawać świadectwo i głosić chrześcijańskie orędzie na wzór Jezusa Chrystusa, idąc tą samą co On drogą. Dotyczy to zarówno misji *ad gentes*, jak i nowej ewangelizacji w regionach o dawnej tradycji chrześcijańskiej. «Syn Człowieczy przyszedł, żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu» (por. Mk 10, 45). Te słowa Chrystusa stanowiły program życia siedmiorga błogosławionych, których dzisiaj Kościół uroczyście wpisuje w chwalebny poczet świętych. Z heroicznym męstwem dali oni swe życie, poświęcając się całkowicie Bogu i wielkodusznie służąc braciom”.

Wśród nowych świętych szczególnie wymownym przykładem oddania życia na wzór Chrystusa są dwaj męczennicy. XIX-wieczny francuski jezuita **o. Jakub Berthieu** był misjonarzem Madagaskaru, gdzie walczył z niesprawiedliwością, niosąc pomoc ubogim i chorym. W roku 1896 poniósł tam męczeństwo. „Niech jego przykład pomoże licznym chrześcijanom prześladowanym dziś za wiarę” – powiedział w homilii Benedykt XVI.

Drugi kanonizowany dziś męczennik żył w XVII wieku. Filipińczyk **Piotr Calungsod** był świeckim katechistą ewangelizującym razem z jezuitami. Ten kilkunastoletni chłopiec przez cztery lata pełnił tę posługę na Wyspach Marianach w Mikronezji, towarzysząc o. Diego Luisowi de San

Vitores, późniejszemu błogosławionemu, który razem z nim poniósł śmierć męczeńską.

„Życie było tam trudne, a misjonarzy dotknęły prześladowania powodowane zawiścią i oszczerstwami – kontynuowała Ojciec Święty. – Piotr przejawiał jednak głęboką wiarę i miłość. Nadal katechizował licznych ludzi przez siebie nawróconych, dając świadectwo o Chrystusie życiem w czystości i oddaniem Ewangelii. Jego największym pragnieniem było zdobywanie dusz dla Chrystusa i to sprawiło, że gotów był przyjąć męczeństwo. Poniósł śmierć 2 kwietnia 1672 r. Świadkowie podają, że Piotr mógł uciec i ocalić życie, ale zdecydował się pozostać przy ojcu Diego. Kapłan zdążył udzielić Piotrowi rozgrzeszenia, zanim sam został zamordowany”. Jako apostoł miłosierdzia i młodzieży oddawał życie służbie bliźnim zmarły w 1913 r. **Jan Chrzyciel Piamarta**, kapłan włoskiej diecezji Brescia. Założył zgromadzenia księży Świętej Rodziny z Nazaretu i sióstr Pokornych Służebnic Pana, a także istniejące do dziś wydawnictwo katolickie Queriniana. Siły duchowe do duszpasterskich inicjatyw czerpał z adoracji Najświętszego Sakramentu – podkreślił Ojciec Święty.

Założycielką zgromadzenia zakonnego Misjonarek Niepokalanego Poczęcia od Nauczania, zajmującego się edukacją młodzieży, była **Maria Carmen Sallés y Barangueras**. Ta nowa hiszpańska święta zmarła w 1911 r.

Inna kanonizowana dziś zakonnica poświęciła się służbie chorym na trąd. Była to zmarła w 1918 r. **s. Marianna Cope (Kobob)** ze zgromadzenia Sióstr św. Franciszka z Syracuse w stanie Nowy Jork. Urodzona w 1838 r. w Heppenheim w Niemczech, miała tylko rok, gdy wyjechała z rodziną do USA. Opiekowała się razem ze św. Damianem de Veusterem trędowatymi na Hawajach. Jest przykładem tego, co najlepsze w tradycji katolickich sióstr pielęgniarek – stwierdził Papież.

Natomiast rodowitą, tubylczą Amerykanką była **Katarzyna Tekakwitha**, pierwsza kanonizowana Indianka. Żyła w XVII wieku (1656-1680). Przyjęła chrzest od jezuickich misjonarzy i pozostając osobą świecką złożyła ślub czystości, co w jej rodzimej kulturze było zupełną nowością. Ponieważ z Kanady przybyli na jej kanonizację pielgrzymi angielskojęzyczni i francuskojęzyczni, Benedykt XVI mówił o patronce ich kraju w obu tych językach.

„Została ochrzczona, gdy miała dwadzieścia lat, i w ucieczce przed prześladowaniami schroniła się w misji św. Franciszka Ksawerego koło Montrealu – przypomniał

w homilii Papież. – Wierna tradycjom swego ludu, choć odrzucając jego przekonania religijne, pracowała tam aż do śmierci w wieku dwudziestu czterech lat. Prowadząc proste życie, Kateri pozostała wierna swej miłości do Jezusa, modlitwie i codziennej Mszy. Jej największym pragnieniem było znać i czynić to, co podoba się Bogu. Katarzyna robi na nas wrażenie, bo w jej życiu nie mającym wsparcia zewnętrznego działa łaska i z odwagą podejmuje ona powołanie, które w jej kulturze jest czymś tak szczególnym. Wiara i kultura wzajemnie się w niej wzbogacają! Niech jej przykład pomoże nam tam, gdzie jesteśmy, i nie wypierając się tego, kim jesteśmy, żyć miłością do Jezusa!”.

O wyjeździe na misje marzyła też **Anna Schäffer**, niemiecka tercjarka franciszkańska zmarła w 1925 r. Ta uboga dziewczyna, uległa ciężkiemu poparzeniu nóg, co, gdy pracowała, by zarobić na posag wymagany przy wstąpieniu do zakonu misyjnego. Przykuło ją to do łóżka na całe życie „Łoże boleści stało się dla niej klasztorną celą, a cierpienie misyjną służbą – powiedział Papież o kanonizowanej dziś mistyczce. – Umacniana przez codzienną Komunię św. stała się niestrudzoną orędowniczką w modlitwie i zwierciadłem miłości Boga dla licznych szukających rady”. Ojciec Święty polecił jej wstawianictwu chrześcijański ruch hospicyjny.

Za: **Radio Watykańskie**

Abp Joseph Tobin CSsR mianowany metropolitą w Indianopolis

Benedykt XVI mianował dotychczasowego sekretarza Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, redemptorystę, abp Josepha Williama Tobina arcybiskupem Indianapolis, stolicy i największego miasta stanu Indiana, w środkowo-wschodniej części USA.

Diecezja ta była pozbawiona ordynariusza od 21 września ub. roku, gdy Ojciec Święty przyjął rezygnację złożoną ze względu na stan zdrowia przez abp Daniela Buechleina.

Nowy arcybiskup Indianapolis, Joseph William Tobin urodził się w Detroit 3 maja 1952 r. jako najstarszy z trzynaściorga rodzeństwa. Jego rodzina mieszkała na terenie parafii Najświętszego Odkupiciela, znajdującej się pod opieką redemptorystów. Uczęszczał on do seminariów redemptorystów w stanach Wisconsin i Nowy Jork, zdobywając bakalaureat z filozofii, magisterium w dziedzinie edukacji religijnej i teologii. Pierwsze śluby zakonne złożył 5 sierpnia 1973 r., święcenia kapłańskie przyjął 1 czerwca 1978 r. (...)

W roku 1991 kapituła jego zgromadzenia wybrała go radnym generalnym, odpowiedzialnym za apostołat powołań i formację młodych. Sześć lat później został przełożonym generalnym a w 2003 r. został ponownie generałem redemptorystów. Równocześnie został wybrany wiceprzewodniczącym Unii Przełożonych Generalnych. Należał do Rady ds. Relacji Między Kongregacją ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego a Międzynarodowymi Uniami Przełożonych Generalnych. W 2009 r. zakończył drugą kadencję przełożonego generalnego.

2 sierpnia 2010 r. Benedykt XVI mianował go sekretarzem Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego i wyniósł do godności arcybiskupa tytularnego Obba. W tym charakterze dążył on do załagodzenia napięć między Stolicą Apostolską a żeńskimi zgromadzeniami zakonnymi w USA.

Za: www.redemptor.pl

X Zjazd Doradczy wyższych przełożonych pallotyńców

X Zjazd Doradczy Wyższych Przełożonych Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego rozpoczął się 14 października 2012 roku w Kolegium Pallotyńskim w Thurles w Irlandii. Uczestniczy w nim ośmiu członków Zarządu Generalnego, dwudziestu przełożonych prowincjalnych/regionalnych, dwóch moderatorów, dwóch sekretarzy i trzech tłumaczy. Temat Kongresu brzmi: *«Ożywić wiarę i rozpałać miłość: Apostołowie Jezusa w świecie, który się zmienia. „Ty ze swej strony utwierdzaj twoich braci” (Łk 22, 32): projekt indywidualnej i wspólnotowej odnowy duchowej»*.

Pierwszy dzień był dniem przyjazdu i aklimatyzacji. Gospodarz spotkania, ks. Jere-miah Murphy, przełożony prowincjalny Prowincji Matki Bożej Miłości, przywitał wszystkich uczestników, zaś ks. Jacob

Nampudakam, przełożony generalny, przedstawił pokrótce program kongresu. Następnie ks. Donal McCarthy, historyk, członek prowincji irlandzkiej, przedstawił historię domu w Thurles. Prelegent zaznaczył, że historia pallotyńców w Irlandii rozpoczyna się w roku 1844, kiedy to św. Wincenty Pallotti wystąpił do Londynu ks. Raffaele Melia i ks. Giuseppe Faà di Bruno. Pierwszym, który zaproponował, aby otworzyć dom pallotyński w Irlandii był ks. Thomas Walsh (1823-1889), podeszły w wieku kapłan irlandzki, który w 1880 roku przyłączył się do pallotyńców w Rzymie. W sierpniu 1908 roku ks. William Whitmee przybył z Rzymu do Thurles i otrzymał od abpa Thomasa Fennellya (1884-1927) pozwolenie na założenie pallotyńskiego domu. W październiku 1908 roku rada generalna Stowarzyszenia pozwoliła na otwarcie domu w Thurles, zaś w grudniu tegoż roku na oficjalne otwarcie domu nowicjatu w tym miejscu. Ks. McCarthy w sposób naukowy przedstawił historię pallotyńców w Thurles aż do dzisiejszego. Codzienne relacje na: www.pallotyni.pl

Porwanie trójki pasjonistów w Kongu

Trzej księża zostali uprowadzeni na wschodzie Demokratycznej Republiki Konga. Są to należący do zgromadzenia pasjonistów: Jean Pierre Ndulani, Edmond Kisugha i Anselme Wasukundi. Uzbrojeni napastnicy porwali ich w piątek wieczorem z klasztoru w Mbau, leżącego na terenie diecezji Butembo-Beni. Policja rozpoczęła poszukiwania. Przypuszcza się, że za porwaniem stoi jedno z ugandyjskich ugrupowań rebelianckich, zapuszczających się coraz częściej na tereny sąsiedniego Konga. W ostatnich miesiącach znacznie nasiliły się porwania, co sprawia, że miejscowa ludność żyje w coraz większym strachu. „Kościół jest w szoku po tym, co się stało” – powiedział miejscowy ordynariusz bp Paluku Sikuly Melchizedech. Wezwał policję, wojsko i siły bezpieczeństwa do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz szybkiego uwolnienia uprowadzonych księży. Przypomniał zarazem, że powszechny brak bezpieczeństwa wywołany jest coraz większą słabością instytucji państwa.

Potwierdzeniem tych słów jest najnowszy raport opracowany przez oenzetowską misję stabilizacyjną w Kongu MONUSCO. Wynika z niego, że na Wschodzie działa aż 30 różnego rodzaju rebelianckich ugrupowań. Problem pogłębia fakt, że są wśród nich zarówno rwandyjscy jak i ugandyjscy żołnierze. „Kongijskie społeczeństwo coraz bardziej doświadcza skutków braku jakiegokolwiek autorytetu i bezsilności władzy. Krajem rządzi ulica” – pisze agencja Fides wskazując, że taki stan rzeczy sprawia, iż w tym afrykańskim kraju od lat nie decyduje prawo, ale ten, kto w danym momencie ma większą siłę. Taka sytuacja na pewno nie sprzyja budowaniu pokoju i stabilizacji.

Za: Radio Watykańskie

Uroczystości 100-lecia śmierci O. Jana Beyzyma na Madagaskarze

W niedzielę 14.10.2012 r. obchodziliśmy w Marana na Madagaskarze 100-lecie śmierci bł. ks. Jana Beyzyma SJ - Ojca Trędowatych. Cała uroczystość była inicjatywą Polaków, pracujących na Madagaskarze przy współpracy z Polską Prowincją Jezuitów. Oni to ufundowali tablicę pamiątkową, która została wmurowana i poświęcona tegoż dnia na terenie szpitala. Ks. Czesław Tomaszewski SJ, dyrektor Prokury Misyjnej Jezuitów, był przedstawicielem wydelegowanym na wspomnianą uroczystość.

O godz. 9 rano w kaplicy szpitalnej w Marana została odprawiona Msza św. Głównym celebransem był emerytowany ks. bp Philibert Randriambololona. Mszę św. koncelebrowało 22 księży. Wśród nich ks. Henryk Sawarski – Prowincjał Malgaskiej Prowincji Misjonarzy Świętej Rodziny wraz z 2 innymi kapłanami MSF (księża: Antoni Wawrzeczko i Jan Podgórniki). Obecny był również Pan Albert Zięba – prezes POLKI - organizacji zrzeszającej Polaków na Madagaskarze. Oprócz Jezuitów w uroczystości uczestniczyli: ks. Michał Tchorowski – sekretarz Nuncjatury oraz przedstawiciele: Salezjanów, Oblatów, Kamilianów, Franciszkanek. Kazanie wygłosił główny celebrans. Przedstawił w nim postać O. Jana Beyzyma jako apostoła trędowatych. Widziano w nim Ojca pokrzywdzonych przez los (takie odczucie mieli sami pensjonariusze szpitala - wspólnoty).

Po kazaniu poświęcono obraz, przywieziony z Polski przez autora relacji, autorstwa p. Doroty Koziół, przedstawiający postać Błogosławionego wraz z 3 chłopcami, jego podopiecznymi (na zdjęciu). Kaplica była wypełniona przez okolicznych mieszkańców. W liturgii wzięli udział oprócz sióstr Św. Józefa de Cluny, grupa chorych, przebywających aktualnie na leczeniu, mieszkańcy wioski dla trędowatych, dobrodzieje szpitala. Piękne śpiewy, dobrze przygotowane czytania wykonane przez chorych na trąd, były dowodem, że droga, którą wybrał O. Beyzym była i jest szlakiem prowadzącym do rozwoju najbardziej pokrzywdzonych, jak również ukazuje ich wartość jako ludzi wobec społeczeństwa.

Aby obraz był pełniejszy należałoby przypomnieć, że obecność tych chorych w pierwszych latach istnienia szpitala była

źle widziana przez ówczesne społeczeństwo pobliskiej miejscowości Fianarantsoa. Była jakby przekleństwem, dlatego robiono wszystko, aby odseparować ich od ludzi zdrowych. Strach przed kontaminacją (zarażeniem) pozostał do dzisiaj. A przecież choroba ta jest łatwa do wyleczenia. Trzeba jedynie umieć przełamać strach i być gotowym do współpracy z tym środowiskiem, które niewątpliwie wymaga specjalnej troski... Aby był nadal postęp w tej dziedzinie musimy wszyscy nie tylko przypominać historię „miłosiernego Samarytanina” ale nim być. Obiad zakończył nasze święto. To tak pokrótce. Szczęść Boże. *P. Jan Podgórnjak MSF z Antanarivo, Madagaskar*

Michalicy dziękują swoim współpracownikom w Ameryce Południowej

Trzy osoby, oddające się przez długie lata posłudze Zgromadzeniu Św. Michała na rzecz większej chwały Boga, stały się „wielce zasłużonymi” dla Kościoła w Paragwaju i Argentynie. Medale Benemerenti zostały uroczysto wręczone przez Ojca Generała ks. Kazimierza Radzika, w obecności przełożonego wiceprowincji, ks. Kazimierza Lorencowicza, podczas Mszy jubileuszowych 100-lecia śmierci naszego Założyciela. Wśród trojga odznaczonych znalazł się argentyński diakon stały don Marcelo Figueredo i dwie Paragwajki: Rosa Bogarín i Emiliana Domínguez.

10 października podczas Mszy św. w Nembu wyróżniony został diakon Figueredo, na co dzień mieszkający w parafii św. Alberta Wielkiego w Posadas (Argentyna). Gest wdzięczności dla tego diakona ma wymiar szczególnie, albowiem przez długie lata, ubogacony doświadczeniem zarządcy dużego przedsiębiorstwa yerba mate „Amanda”, służył on swymi cennymi wskazówkami administracyjnymi i wsparciem prawniczym naszemu Zgromadzeniu.

W tym samym duchu trzeba spojrzeć na wręczenie medalu p. Róży Bogarín, gdyż jako matka licznej rodziny znalazła miejsce w swoim sercu dla naszych kapłanów i kleryków z Nembu, czyniąc wiele gestów matczynej dobroci. Jako wymowny przykład może posłużyć fakt dostarczania niedzielnych obiadów dla kapłanów, którzy w tym dniu odprawiali 17 Mszy św. w różnych kościołach, a jest ich w parafii 34.

Natomiast w niedzielę, 14 października, p. Emiliana Domínguez, nazywana „matką” z racji cichej posługi w kuchni w domu nowi-

jackim od pierwszych chwil pobytu michalitów w Paragwaju, z wielką pokorą i wzruszeniem odebrała ten skromny wyraz wdzięczności ze strony Zgromadzenia.
Za: www.michalicy.pl

Chrystusowcy zorganizowali Kongres Miłosierdzia w Australii

Kontynentalny Kongres Miłosierdzia Bożego odbył się w australijskim Sanktuarium Miłosierdzia w Keysborough. Organizatorem spotkania byli księża chrystusowcy. Stanowi on etap przygotowawczy do III Światowego Kongresu, który odbędzie się w Bogocie, w Kolumbii, w sierpniu w 2014 roku.

Prelegentami Kongresu byli m. in. abp Alapati Mataeliga, metropolita diecezji Samoa-Apia, koordynator kongresów Miłosierdzia Bożego na Oceanie, ks. prof. Jan Machniak, rektor Międzynarodowej Akademii Miłosierdzia Bożego w Krakowie Łagiewnikach, ks. Patrik Chocholski z Francji, ks. Joseph Roesch, prezenter amerykańskiej katolickiej telewizji EWTN, siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Miłosierdzia, do którego należała św. Faustyna.

Hasło Kongresu brzmiało: „Łaska przez Miłosierdzie”. Podczas Kongresu m.in. zbierano podpisy pod prośbą, która zostanie wysłana do Ojca Świętego, by św. Faustynę ustanowił doktorem Kościoła. W Kongresie udział wzięło kilkuset wiernych różnych narodowości

Za: RadioWatykanskie

Amerykańscy redemptoryści debatowali o swojej misji

W dniach 15-18 października 2012 w West End, NJ, w Stanach Zjednoczonych, na wybrzeżu Oceanu Atlantyckiego odbyło się Spotkanie Konferencji Redemptorystów Ameryki Północnej, której koordynatorem jest o. John Kingsbury.

W skład Konferencji wchodzi (wprowincjalowie i przełożeni regii oraz wokalisi (w)provincji i regii: Baltimore, Richmond, Karaiby, Ste-Anne Debupre, Yorkton, Extra Patriam (Wietnam), Denver, Edmonton-Toronto, Warszawa, Lwów i Campo Grande. Obradom przewodniczył generał o. Michael Brehl oraz radny generalny br. Jeffrey Rolle.

Prowincję Warszawską, która na terenie jurysdykcji Konferencji ma 15 współbraci, reprezentował prowincjał o. Janusz Sok. Koordynatorem polskich redemptorystów na terenie Ameryki Północnej jest o. Waldemar Wielądek.

Podczas spotkania podjęto wiele tematów. Do najważniejszych z nich należą: priorytety naszego apostołatu, możliwości współpracy między różnymi jednostkami, wspólna formacja, media i projekty misyjne.

Za: www.redemptor.pl

75 tys. młodych pielgrzymuje do św. Teresy z Andów

Ponad 75 tys. młodych Chilijczyków uczestniczy w pieszej pielgrzymce do grobu św. Teresy z Andów. Jej sanktuarium leży ok. stu kilometrów od chilijskiej stolicy Santiago. Młodzi pokonują pieszo ostatni odcinek drogi liczący 27 km. Pielgrzymka jest organizowana co roku od 22 lat przez duszpasterstwo młodzieży stołecznej archidiecezji i cieszy się coraz większą popularnością.

Św. Teresa z Andów to chilijska karmelitanka, która żyła na początku ubiegłego stulecia i zmarła w wieku zaledwie 20 lat. W poczet świętych została zaliczona przed 19 laty. Jest latynoskim odpowiednikiem św. Teresy z Lisieux i podobnie jak ona cieszy się wielką popularnością wśród młodych.
Za: RadioWatykanskie

Imieniny Św. Franciszka i otwarcie nowej szkoły w Matugga

4 października świat franciszkański obchodził święto przejścia do nieba swojego patriarchy św. Franciszka z Asyżu. Kilka dni później, w niedzielę 7 października, w naszej parafii w Matugga odbyła się uroczystość odpustowa ku czci patrona parafii, którym jest właśnie św. Franciszek z Asyżu. W uroczystości wzięli udział również miejscowi kapłani i bracia z naszego klasztoru w Kakooge.

Przygotowania duchowe, organizacyjne i materialne do uroczystości trwały kilka miesięcy. Przygotowania duchowe polegały na przeżyciu nowenny przed uroczystością, wzmożonej modlitwie, przystępowaniu do sakramentów. W czasie nabożeństwa Transitus grupa młodzieżowa przedstawiła scenę przejścia św. Franciszka do nieba. W czasie Mszy świętej odpustowej osiemdziesięciosobowa grupa młodzieży przystąpiła do sakramentu bierzmowania. Przygotowania organizacyjne i materialne polegały na próbach śpiewu, liturgii, tańca, przedstawień, zbiórce funduszy na żywność, itp. Trzeba tutaj nadmienić, że w Ugandzie każda większa uroczystość kościelna wiąże się z tym, że wszyscy uczestnicy spotkania muszą otrzymać darmowy obfity posiłek. Dzieci najczęściej dostają porcję ryżu z polewą, a dorośli dostają dużą porcję matoki, mięsa i innych dań. Matoka to ugandyjski przysmak, specjalny rodzaj zielonych bananów, które po ugotowaniu podaje się z mięsem lub

innymi dodatkami. Jedzenia musi być dużo, by nie zabrakło dla nikogo. Tym razem talerze uczestników pomieściły mięso m.in. z całej krowy i dziewięciu kurczaków.

Pięknym zwyczajem w czasie liturgii jest procesja z Biblią, która rozpoczyna Liturgię Słowa. Pismo Święte zostało owinięte w duże liście bananowca i przywiezione przez kobietę na rowerze w asyście dwóch innych kobiet. Była taka możliwość, bo spotkanie odbywało się na placu, gdzie w przyszłości stanie kościół. Przypominało to żywo scenę wniesienia Arki Przymierza do świątyni Jerozolimskiej przez króla Dawida. Nie zabrakło tańców dziękczynnych.

Po Eucharystii miała miejsce aukcja obrazów i innych cennych rzeczy, z której dochód przeznaczony jest na budowę nowego kościoła. Ważnym punktem świętowania były przedstawienia różnych scen, pantomim, a przede wszystkim śpiewów i tańców plemiennych takich jak Runyeye plemienia Toro, Mwaga z plemienia Bama-saba i taniec miejscowego plemienia Baganda. Przedstawienia przygotowywały dzieci i młodzież ze szkół znajdujących się na terenie naszej parafii. Różnorodność pokazów wynika stąd, że pochodząca praktycznie z całej Ugandy młodzież i nauczyciele zamieszkują w internacie

przy szkole ma sposobność ubogacenia się własnymi regionalnymi tradycjami.

Wszyscy uczestnicy spotkania rozeszli się bardzo zadowoleni i obiecali swoje zaangażowanie w parafialne uroczystości. Pocięszające jest to, że z roku na rok coraz większa liczba wiernych bierze czynny udział w życiu Kościoła i parafii.

Dzieci w nowej szkole w Matugga

„Dziękujemy wam ojcowie za waszą pracę” – takie i podobne słowa można usłyszeć od parafian, kiedy uda się dokończyć jakąś inwestycję. Ostatnim ukończonym przedsięwzięciem jest oddanie do użytku katolickiej szkoły podstawowej im. świętych Charles Lwanga i Antoniego z Padwy. Szkoła może pomieścić nawet do siedmiuset uczniów. Uczęszczają do niej dzieci z Matugga i okolic. Wyrazy wdzięczności należą się wszystkim, dzięki którym ta

inicjatywa mogła dojść do skutku: Caritas Antoniana i stowarzyszenie „I nostri amici lebbrosi” z Włoch, biskup diecezji Rockford Thomas G. Doran i st. Monica School Wisconsin z USA, OGEC-Polska i wielu innych darczyńców indywidualnych.

Dzieci uczą się w dobrych warunkach i mogą na swoją miejscowość patrzeć „z góry”, bowiem szkoła jest najwyższym budynkiem w Matugga. Najczęściej domy i budynki użyteczności publicznej są tutaj parterowe, co najwyżej jednopiętrowe. Ze względu na ograniczone możliwości przestrzenne szkoła musiała być budowana bardziej „wzwyż” i tak powstały dwa piętra. Do tej szkoły uczęszczają również ubogie dzieci, które są objęte projektem „Adopcji na odległość”. Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w dzieło pomocy dzieciom. Mają oni wkład w ich edukację i naukę w godziwych warunkach.

Życie w Ugandzie ciągle zaskakuje. Ostatnio w naszej parafii odbył się ślub. Pani młoda miała 33 lata, a jej oblubieniec liczył sobie lat 70. Był wdowcem i postanowił poszukać sobie towarzyszkę życia. Jednego razu ktoś zapytał się przyszłego nowożeńca: jak myślisz, czy ona naprawdę cię kocha? Na co odpowiedział z rozbrajającą szczerością: ona musi mnie kochać, bo ja mam dom, pole i daję jej utrzymanie.

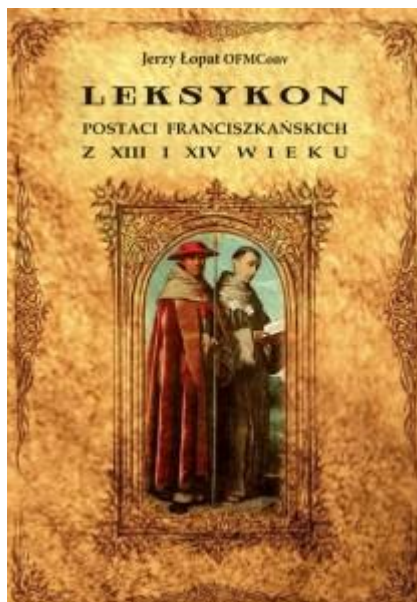
Fr. Adam Mutebi Klag OFM Conv

Witryna Tygodnia

Leksykon postaci franciszkańskich XIII i XIV w.

Leksykon postaci franciszkańskich z XIII i XIV wieku opracowany został przez Jerzego Łopata OFMConv. Jest to unikatowa publikacja, nie tylko w wymiarze Polski, bo jest to pierwszym tego typu opracowaniem w literaturze światowej powstałym przy okazji celebracji 800-lecia Zakonu Franciszkańskiego. Prawie tysiąc stron *Leksykonu* prezentuje postacie franciszkanów, klarysek i ważniejszych przedstawicieli Trzeciego Zakonu Franciszkańskiego z pierwszych dwóch wieków istnienia zakonu św. Franciszka z Asyżu.

Materiał bibliograficzny jest prezentowany według następującego schematu: (1) na początek kilka informacji biograficznych – jeśli takie informacje istnieją; (2) następnie spis znanych manuskryptów autora według przyjętego porządku: tytuły, data powstania, miejsce aktualnego przechowywania, inne informacje; (3) informacje o kolejnych wydaniach dzieł, czasami również informacje o reedycjach; (4) literatura o danym autorze, jego dziełach i poglądach.

Bywa, że w tym *Leksykonie* spotyka się bardzo mało informacji o jakiejś postaci, bo

tyle tylko o niej wiemy. Czasem znamy jedynie datę śmierci, czasami jakąś inną datę związaną z życiorysem danej postaci... To są franciszkańskie „białe plamy”, dlatego nawet te najskromniejsze informacje mają swoją ogromną wartość, bowiem chronią przed zapomnieniem wybitnych postaci w Zakonie Franciszkańskim.

Leksykon pozwala nam zajrzeć w przebogaty świat franciszkański w tym momencie, kiedy dziedzictwo św. Franciszka wspaniale się rozwijało i stawało się wręcz inspiracją dla kolejnych pokoleń, całych grup społecznych, a nawet narodów.

Leksykon będzie niewątpliwie bardzo przydatny dla badaczy franciszkanizmu, mediewistów, badaczy historii naszej europejskiej cywilizacji, filozofów i teologów, a także badaczy duchowości.

Książkę można kupić w Wydawnictwie Niepokalanów lub zamówić u autora, pisząc na adres: o.jerzylopat@wp.pl

„Misje wobec migracji” Symposium na UKSW

„W ramach rozpoczętego w niedzielę Tygodnia Misyjnego Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego z Warszawy (UKSW) organizuje międzynarodowe sympozjum zatytułowane „Misje wobec migracji”.

Organizatorami sympozjum są Międzynarodowe Centrum Dialogu Międzykulturowego i Międzyreligijnego UKSW, Sekcja Misjologii Wydziału Teologii UKSW oraz prowadzony przez werbistów Ośrodek Migranta Fu Shenfu w Warszawie.

Uroczysta inauguracja sympozjum odbędzie się we wtorek, 23 października, podczas mszy św. odprawionej w kaplicy UKSW w Warszawie. Będzie jej przewodniczył ks. bp Edward Janiak, ordynariusz Diecezji Kaliskiej, członek Papieskiej Rady ds. Migrantów i Podróżujących; Przewodniczący Rady ds. Migracji, Turystyki i Pielgrzymek KEP; Delegat KEP ds. Imigracji.

W grupie prelegentów znalazła się też duża grupa werbistów, w tym ks. dr dr Cletus Colaço SVD (Indie – Monachium), ks. dr Tomasz Barankiewicz SVD (KUL Lublin), ks. dr Paul Steffen SVD (Pontificia Università Urbaniana, Rzym), ks. dr Ludger Müller SVD (Missionswissenschaftliches Institut, Sankt Augustin), ks. dr Tomasz Szyszka SVD (Warszawa UKSW). Głównymi prelegentami będą wybitni badacze spraw misji oraz migracji ludności, między innymi ks. dr hab. Jarosław Różański OMI, ks. dr Wiesław Dawidowski OSA, ks. prof. dr hab. Maciej Ostrowski, ks. prof. dr hab. W. Necel SChr, ks. prof. dr hab. Leszek Adamowicz, ks. prof. dr hab. Henryk Skorowski.

Pierwszy dzień sympozjum koncentrować się będzie na zagadnieniach ogólnych odnoszących się do zjawiska migracji na świecie i w Europie. W drugim dniu prelegenci zastanowią się nad kształtem migracji i duszpasterstwa migrantów w Polsce. Będzie to też okazja do popołudniowej wycieczki i obserwacji życia i pracy tysięcy Wietnamczyków stłoczonych w największym środkowoeuropejskim Centrum Handlowym w Wólce Kosowskiej.

Natomiast w czwartek i w piątek werbistowskich gości przyjmie dom misyjny Ducha św. w Warszawie organizując III

Europejskie Spotkanie Werbistowskich Duszpasterzy Migrantów.

Sympozjum „Misje i Migracje” celowo jest zorganizowane zostało w Tygodniu Misyjnym. W ten sposób 12 zaproszonych z całej Europy werbistów i 12 polskich współpracowników ma szansę dać świadectwo ewangelizacyjnej postęgi ‘ludziom w drodze’. Skonfrontują oni swoją wiedzę, poglądy i doświadczenie duszpasterskie z innymi akademikami z całej Polski odkrywając być może nowe narzędzia postęgi ewangelizacyjnej wśród migrantów i uchodźców. Za: www.werbisci.pl

O rekolekcjach w dobie nowej ewangelizacji

W dniach 26-27 października w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach odbędzie się sympozjum, organizowane przez wykładowcę homiletyki w tym Seminarium, o. dra Ignacego Kosmanę, poświęcone współczesnym problemom głoszenia słowa Bożego a szczególnie rekolekcji: *Rekolekcje w dobie nowej ewangelizacji*. Zainteresowanych udziałem w tym sympozjum prosimy o kontakt osobisty z o. Ignacym Kosmaną tel. kom. 602 127 205

Program:

26 października 2012 r. (piątek)
15.00 Nabożeństwo Słowa Bożego
15.30 Powitanie – o. rektor dr Piotr Matuszak (aula Wyższego Seminarium Duchownego). Słowo do uczestników – o. dr Ignacy Kosmana
Wystąpienia
1. Ks. prof. dr hab. Stanisław Dyk, Lublin KUL – „Rekolekcje kerygmacyjne”
2. Ks. prof. dr hab. Leszek Szewczyk, Uniwersytet Śląski Katowice – „Posługa Słowa Bożego w praktyce rekolekcyjnej. Na przykładzie archidiecezji katowickiej”
17.00 Przerwa
17.15 Dyskusja
18.00 Brewiarz w kaplicy seminaryjnej, kolacja

27 października 2012 r. (sobota)
7.30 Msza Święta – kaplica seminaryjna
10.00
Wystąpienia
1. O. prof. dr hab. Celestyn Napiórkowski, Lublin KUL – „Pięć pytań do rekolekcyjnistów nie tylko franciszkańskich”

2. O. dr Ignacy Kosmana, Łódź Łagiewniki UKSW – „Rekolekcje – łączenie teorii z praktyką”

11.00 Przerwa
11.15 Dyskusja; Podsumowanie – o. rektor dr Piotr Matuszak
12.00 Brewiarz
12.30 Obiad

Red.

Rekolekcje dla braci zakonnych w Hebdowie

„Jestem bratem zakonnym – będę bratem świętym” – pod takim hasłem odbędą się specjalne rekolekcje dla braci zakonnych. Są one skierowane do braci z różnych zakonów i zgromadzeń, różnych charyzmatów i postug. Będzie to specjalny czas dla tych osób konsekrowanych, których misją jest ciche wnoszenie dobra w życie wspólnot. Ich cierpliwa i wytrwała postęga jest godna podziwu, choć może niekiedy – przez świat – jest niedoceniana i niezauważana. Jeśli jednak, jako osoby konsekrowane, wszystko czynimy dla Pana, to przede wszystkim od Niego samego spodziewamy się zapłaty i tylko Jego samego chcemy naśladować, jako jedynego Mistrza i wzór świętości. Stąd ukierunkowanie tematyki rekolekcji na świętość w codzienności.

Ćwiczeniom duchowym towarzyszyć będzie refleksja nad powołaniem w kontekście tego, czego Kościół i świat oczekuje dzisiaj od braci zakonnych. Będzie to również czas ciszy i wspólnoty z tymi, którym Pan powierzył specjalny charyzmat bracki. W programie: wspólnotowa Eucharystia, liturgia godzin, adoracja Najświętszego Sakramentu, medytacja Słowa Bożego i wspólna modlitwa. Szczególnym punktem programu będzie przybliżenie postaci i nawiązanie przyjaźni ze świętymi i błogosławionymi braćmi zakonnymi, tym bardziej, że miejscem rekolekcji będzie prastary klasztor norbertanów w Hebdowie (20 km od Krakowa) – a więc miejsce, gdzie przez stulecia mieszkali, modlili się i pracowali bracia norbertanie.

Rekolekcje, w terminie 19-24 listopada 2012 r., poprowadzi o. dr Vitali Siarko SP, pijar specjalizujący się w problematyce męczeństwa w nauczaniu bł. Jana Pawła II. Zgłoszenia można przesyłać już teraz pisząc na adres: info@wiaraikultura.pl lub dzwoniąc pod numery 12 386 04 20 i 668 864 709. Miejscem rekolekcji jest Centrum Wiara i Kultura w Hebdowie – www.wiaraikultura.pl.

ŚP. O. JAN PIEKARSKI (1924-2012) CSsR

W poniedziałek, po kilkutygodniowym pobycie w Szpitalu Wolskim w Warszawie, zmarł śp. o. Jan Piekarski CSsR. Przeżył 88 lat – w Zgromadzeniu Redemptorystów 71 lat, a w kapłaństwie 63 lata.

O. Jan Piekarski – urodził się 16 X 1924 r. w Krakowie. Profesję zakonną złożył 2 II 1941 r. Święcenia kapłańskie przyjął 17 IV 1949 r. Pracował w Bardzie Śląskim i Wrocławiu, następnie pełnił funkcję ekonoma Prowincji najpierw w Krakowie, później w Warszawie. W latach 1965-1969 pełnił urząd prowincjała. Za jego kadencji utworzono dom zakonny w Lubaszowej oraz otwarto dom wypoczynkowy w Rowach.

W latach 1971-2007 pracował w Rzymie, gdzie pełnił funkcję prokuratora misji zagranicznych, wicerektora i ekonoma domu generalnego. Był również duszpasterzem sióstr zakonnych oraz przewodnikiem i opiekunem pielgrzymów. Po powrocie do Polski zamieszkał w Warszawie, we wspólnocie domu zakonnego przy ul. Karolkowej. Zmarł w szpitalu na Woli 22 X 2012 r.

Pogrzeb śp. o. Jana Piekarskiego odbędzie się w czwartek, 25 października w Warszawie. Msza św. pogrzebowa w kościele św. Klemensa rozpocznie się o godz. 12:30. O godz. 14:00 pogrzeb na Cmentarzu Wolskim.

Za: www.redemptor.pl

ŚP. O. CZESŁAW DUDA (1949-2012) CP

Z żalem zawiadamiamy, że w szpitalu w Kinszasie (Demokratyczna Republika Konga) zmarł ojciec Czesław Duda. Od 29 lat ten misjonarz apostołował w Kongo.

Ojciec Czesław, urodził się 14 października 1949 roku. W roku 1973 złożył pierwszą profesję zakonną w Zgromadzeniu Męki Jezusa Chrystusa i osiem lat później, po ukończeniu studiów teologicznych w Warszawie przyjął święcenia kapłańskie (7 VI 1981). Już podczas studiów zainteresował się misjami odpowiadając pozytywnie na propozycję Ojca Generała, aby polscy pasjoniści pomogli pasjonistom belgijskim w Zairze. W sierpniu 1983 r. razem z grupą belgijskich pasjonistów wyjechał do ówczesnego Zairu i zaczął pracować w diecezji Czumbe w regionie Kasai-Oriental. Po opuszczeniu przez Belgów placówek misyjnych, pozostał w Kongo jako ostatni biały pasjonista. Całe jego życie było poświęcone sprawie misji. Jako jedyny biały człowiek znał język otelelela, którym posługuje się 6 milionowe plemię Telelela. Kochał swoich braci, kochał ich język, historię i kulturę.

Tak mówił o swoim misyjnym powołaniu: *W każdym powołaniu misyjnym związanym*

z wyjazdem do Afryki czy na inny egzotyczny kontynent jest ukryte trochę chęci skosztowania przygody i odrobina idealizmu.

Młodego gna ciekawość świata, ciekawość ludzi, odmienności kultur. Nie zdaje sobie sprawy ze skali trudności i zagrożeń.

Pierwsze lata pracy misyjnej rozwiewają te młodzieńcze zapęły. Powołanie weryfikuje się, oczyszcza z typowo ludzkich elementów. I dopiero wtedy dokonuje się zasadniczy wybór – wracać czy zostać i dzielić z tymi ludźmi swoje własne życie. Najważniejsze jest to, by stać się „jednym z nich” i w ich konkretnej rzeczywistości głosić orędzie zbawcze Chrystusa.

Z biegiem lat powołanie oczyszcza się jeszcze bardziej i misjonarz wchodzi w zaangażowanie nadprzyrodzone, które jest najistotniejsze. We mnie dokonała się przemiana sposobu myślenia o człowieku jako takim. Zaczęłam dostrzegać ogromne wartości – ludzkie i Boże – w Afrykańczykach. Misjonarz jedzie do nich po to, aby ich nawracać, a tymczasem okazuje się, że zastaje tam bogatą kulturę, bardzo wrażliwych ludzi, którzy czasami są bardziej moralni, lepiej czujący to, co piękne w człowieku, niż Europejczycy. Wtedy zaczyna się zwracać większą uwagę na sposób i jakość głoszenia Ewangelii, ponieważ w Afryce trzeba być bardziej świadkiem miłości Bożej wśród ludzi niż głosicielem ideologii chrześcijańskiej.

Za: www.passio.info.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce